

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-08-08 Nr. 429-178
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2024 m. lapkričio 23 d. nutiko eismo įvykis, kurio metu buvo apgadintas pareiškėjo automobilis *BMW X1* (valst. Nr. *(duomenys neskelbtini)*). Po įvykio jo dalyviai užpildė eismo įvykio deklaraciją, joje atsakomybę už eismo įvykį prisiėmė su pareiškėjo automobiliu susidūrusio kito automobilio vairuotojas. Pareiškėjas apie įvykį informavo eismo įvykio kaltininko civilinę atsakomybę įprastine transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartimi apdraudusį draudiką – jis pradėjo žalos administravimą. Pildydamas pranešimą apie įvykį pareiškėjas nurodė, kad pageidauja draudimo išmokos pinigais.

2024 m. lapkričio 25 d. pareiškėjas informavo draudiką apie tai, kad įvykio metu buvo apgadintas ir mobilusis telefonas, jo laikiklis bei automobilio multimedijos ekranas. Pareiškėjo teigimu, centrinėse grotelėse buvusiame laikiklyje įtvirtintas telefonas po smūgio atsidūrė keleivio pusėje.

2024 m. lapkričio 26 d. draudikas parengė žalos (remonto) sąmatą, joje nurodė, kad remonto kaina, pritaikius išskaitas už dalių būklės pagerinimą, yra 3 301,30 Eur (be PVM).

2024 m. lapkričio 27 d. draudikas kreipėsi į pareiškėją ir paprašė pateikti automobilio vidaus fotonuotrauką su pažymėtomis centrinėmis grotelėmis, kuriose buvo įtvirtintas telefono laikiklis, sulaužyto laikiklio nuotrauką, nurodyti, kur trenkėsi telefonas, ir pateikti tai patvirtinančias nuotraukas. Taip pat buvo prašoma pateikti apgadinto multimedijos įrenginio ekrano ir telefono įsigijimo dokumentų nuotraukas bei nurodyti, kokio dydžio žalą, pareiškėjo vertinimu, jis patyrė dėl sugadinto telefono.

Atsakydamas į draudiko prašymą pareiškėjas pateikė informaciją, kaip, jo teigimu, buvo sugadintas mobilusis telefonas, taip pat nurodė, kad pateiktose nuotraukose matosi ir multimedijos ekrano defektai. Remiantis pareiškėjo patektu atsakymu, telefono apgadinimas buvo įformintas (užregistruotas) todėl, kad buvo susijęs su multimedijos apgadinimu. Pareiškėjas taip pat nurodė, kad telefonas buvo ne naujas ir turėjo įskilusią galinę dalį, tačiau po įvykio visai ištrupėjo.

2024 m. gruodžio 3 d. draudikas el. paštu informavo pareiškėją apie apskaičiuotą 3 301,30 Eur nuostolių sumą ir nurodė, kad sprendimas dėl išmokos mokėjimo bus priimtas baigus faktinių įvykio aplinkybių ir kaltės nustatymo tyrimą.

2024 m. gruodžio 7 d. pareiškėjas paprašė draudiko pateikti remonto sąmatą, o ją gavęs ir įvertinęs gruodžio 9 d. nurodė, kad į sąmatą neįtrauktos kai kurios sugadintos detalės: žibinto laikiklis, pagrindinis difuzorius, dešinės pusės sparno laikiklis, multimedijos ekranas, taip nėra nurodytų kai kurių žibinto remonto darbų. Pareiškėjui atrodė, kad įvertinti ir ne visi dažymo darbai.

2024 m. gruodžio 19 d. raštu draudikas informavo pareiškėją, kad draudimo išmokos už mobilųjį telefoną ir laikiklį nemokės. Pasak draudiko, žalos administravimo metu apklaustas kitas eismo įvykio dalyvis nurodė nežinojęs apie apgadintą mobilųjį telefoną ir laikiklį. To, kad eismo įvykio metu buvo sugadintas koks nors kitas turtas, išskyrus transporto priemones, pasak draudiko, nenurodyta ir eismo įvykio deklaracijoje. Draudiko vertinimu, nesant kito eismo įvykio dalyvio sutikimo (atsakomybės pripažinimo) bei objektyvių duomenų, patvirtinančių, kad minėti

daiktai buvo automobilyje, jis negali laikyti mobiliojo telefono ir jo laikiklio apgadinimų eismo įvykio padariniais.

2024 m. gruodžio 21 d. raštu draudikas informavo pareiškėją, kad sprendimas dėl draudimo išmokos nepriimtas, nes trūksta informacijos apie atsiskaitomąją sąskaitą, į kurią būtų pervedama draudimo išmoka (jei pareiškėjas norėtų draudimo išmokos pinigais), arba remonto darbų sąmatos (suderinti su draudiku) ir PVM sąskaitos faktūros už remontą (jeigu pareiškėjas automobilį remontuos servise).

2024 m. gruodžio 23 d. draudikas patikslino žalos (remonto) sąmatą. Joje nurodyta, kad remonto kaina, pritaikius išskaitymus už dalių būklės pagerinimą, siekia 3 846,84 Eur (be PVM).

2025 m. sausio 2 d., pareiškėjo 2024 m. gruodžio 12 d. užsakymu, UAB „Nepriklausomas vertinimas“ (toliau – turto vertintoja) parengė Transporto priemonės vertinimo ataskaitą Nr. 2024NV277 (toliau – Vertinimo ataskaita). Joje pateikta remonto sąmata, kurioje, įvertinus keičiamų dalių nusidėvėjimą, nurodyta 7 896,35 Eur (be PVM) remonto kaina. Pareiškėjas pateikė Vertinimo ataskaitą draudikui ir paprašė kompensuoti patirtą žalą (išmokėti draudimo išmoką) pagal šią ataskaitą, taip pat atlyginti 266,10 Eur dydžio turto vertinimo išlaidas.

2025 m. sausio 16 d., iš dalies atsižvelgdamas į Vertinimo ataskaitoje pateiktą remonto sąmatą, draudikas dar kartą patikslino savo parengtą žalos (remonto) sąmatą. Joje nurodyta, kad remonto kaina, pritaikius išskaitymus už dalių būklės pagerinimą, yra 4 485,13 Eur (be PVM).

2025 m. sausio 21 d. raštu draudikas informavo pareiškėją, kad sprendimui dėl draudimo išmokos priimti vis dar trūksta informacijos apie atsiskaitomąją sąskaitą, į kurią būtų pervedama draudimo išmoka.

2025 m. sausio 30 d. pareiškėjas el. paštu pateikė draudikui savo atsiskaitomosios sąskaitos numerį. Pareiškėjas taip pat nurodė, kad nesutinka su draudiko remonto sąmatomis, nes jose arba nėra įtrauktų visų nuotraukose matomų sugadintų dalių remonto darbų, arba draudimo išmoka mažinama nepateikus dokumentų, paneigiančių tam tikrų apgadinimų faktą. Pareiškėjas siūlė draudikui ginčą spręsti taikiai ir išmokėti pagal Vertinimo ataskaitą apskaičiuotą, tačiau 750 Eur sumažintą draudimo išmoką.

2025 m. sausio 31 d. draudikas el. paštu paaiškino pareiškėjui nesutinkantis, kad multimedijos ekrano sugadinimas yra susijęs su įvykiu, todėl šios detalės į sąmatą neįtraukė. Pasak draudiko, pareiškėjas nepaaiškino, kaip buvo sugadinta ši automobilio vidaus detalė. Draudikas prašė pareiškėjo detaliai aprašyti ir patikslinti, kaip įvykio metu ji galėjo būti sugadinta, ir nurodė, kad pasiūlymo dėl 4 485,13 Eur draudimo išmokos nekeis.

2025 m. vasario 4 d. raštu draudikas pranešė pareiškėjui apie priimtą sprendimą išmokėti 4 485,13 Eur draudimo išmoką. Rašte nurodyta, kad draudikas įvertino Vertinimo ataskaitą kartu su kitais byloje esančiais įrodymais, tačiau išmoką apskaičiavo remdamasis Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklėmis¹ (toliau – Taisyklės), atsižvelgdamas į įmonių, turinčių teisę remontuoti sugadintą turtą, vidutinius darbų atlikimo įkainius ir UAB „Smartlinė“ taikomas dalių kainas. Draudikas teigė, kad multimedijos ekrano defektas nėra susijęs su įvykiu, todėl išlaidų už šios detalės keitimą nekompensuos.

Kadangi draudiko sprendimas pareiškėjo netenkinio, jis kreipėsi į Lietuvos banką dėl kilusio ginčo nagrinėjimo. Pareiškėjas prašė įpareigoti draudiką kompensuoti visą eismo įvykio metu patirtą žalą – išmokėti pagal Vertinimo ataskaitą apskaičiuotą draudimo išmoką ir atlyginti turto vertinimo išlaidas. Pasak pareiškėjo, draudiko parengtose remonto sąmatose nurodytos remonto ir dalių kainos nesutampa su pateiktomis Vertinimo ataskaitoje, nors tiek draudikas, tiek turto vertintoja jas apskaičiavo naudodamasi ta pačia *Audatex* kompiuterine programa ir parengė panašiu metu. Pareiškėjas teigė, kad dauguma detalių ir remonto darbų sutampa, tačiau skiriasi jų kainos, be to, draudikas įtraukė ne visas sugadintas detales. Pareiškėjo teigimu, draudikas sprendimo taip pat ir nemotyvavo, todėl pareiškėjui kilo pagrįstų abejonių dėl to, kodėl buvo sumažintos kainos, taip pažeidžiant teisės aktų reikalavimus.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė, kad administruojant privalomojo draudimo žalos žalos atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą arba jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio, o kai turtas nėra remontuojamas – būtinosios išlaidos apskaičiuojamos be PVM, remiantis vidutiniais darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainiais, atitinkančiais technologijos lygį ir vadovaujantis

¹ Patvirtintomis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2024 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 „Dėl Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių ir indeksuotų draudimo sumų dydžių patvirtinimo“.

rekomenduojamais laiko normatyvais. Draudikas taip pat nurodė, kad moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, neviršijančią Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) 11 straipsnyje nurodytą draudimo sumą, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį atlyginimo.

Draudiko teigimu, pareiškėjui nepateikus realų nuostolio dydį patvirtinančių duomenų ir faktiškai neremontuojant automobilio, o pasirinkus draudimo išmoką gauti pinigais, draudikas siekė nustatyti tikslų ir realų nuostolio dydį. Įvertinęs pareiškėjo pateiktą Vertinimo ataskaitą, draudikas nustatė, kad didžiausias skirtumas susidaro dėl dalių kainos, ji neatitinka rinkoje vyraujančių įkainių. Draudikas nurodė, kad dalis vertina 4 501,39 Eur, o Vertinimo ataskaitoje nurodyta 8 771,70 Eur dalių kaina.

Pasak draudiko, 2025 m. sausio 16 d. sąmata buvo sudaryta remiantis rinkoje veikiančios automobilių dalių tiekėjos – UAB „Smartlinė“ – kainininku, jame nurodytos dalių kainos yra integruotos į *Audatex* platformą. Draudiko parinktos kainos, jo teigimu, pateikiamos ir viešai, šios tiekėjos kainomis draudikas remiasi, kai nėra pateikiami duomenys apie faktinį dalių įsigijimą ir jų kainas. Draudikas paaiškino, kad jo nustatyta remonto kaina yra reali ir už ją pareiškėjas galėtų faktiškai įsigyti dalis ir atlikti remonto darbus.

Draudikas atkreipė dėmesį į tai, kad turto vertintojai vertina automobilių būklę (defektus) netirdami, kurie defektai yra susiję su konkrečiu įvykiu. Pasak draudiko, nors multimedijos ekrano sugadinimas yra įtrauktas į Vertinimo ataskaitą, draudikui pateiktose nuotraukose nesimato jokių multimedijos mechaninių pažeidimų (įbrėžimų, skilimų). Todėl draudikas nesutinka kompensuoti multimedijos remonto išlaidų, kurios sudaro beveik pusę Vertinimo ataskaitoje nurodytų detalių kainos (3 035,17 Eur). Draudikas taip pat nurodė, kad Vertinimo ataskaitoje įvertinta kairės pusės arkos apdaila, nors apgadina buvo ne kairės, o dešinės pusės arka. Be to, akcentavo, kad pareiškėjas prašo išmokėti draudimo išmoką pagal Vertinimo ataskaitoje nurodytas remonto išlaidas su PVM, nors, pagal teisės aktus, mokant draudimo išmoką pinigais, PVM neįtraukiamas.

Pasisakydamas dėl reikalavimo atlyginti turto vertinimo išlaidas, draudikas nurodė su juo nesutinkantis. Pasak draudiko, dėl turto vertinimo patirtos išlaidos atlyginamos išimtinai tik tais atvejais, kai draudikas neįvykdė savo pareigos per tris darbo dienas nuo pranešimo apie įvykį gavimo dienos apžiūrėti turtą, tačiau pareiškėjo turto apžiūra buvo atlikta nuotoliniu būdu, taigi, TPVCAPDĮ draudikas nepažeidė.

Ginčo nagrinėjimo metu draudikas informavo Lietuvos banką, kad priėmė sprendimą perskaičiuoti draudimo išmoką remonto darbams taikydamas Vertinimo ataskaitoje nurodytą valandinį darbų įkainį, taip pat informavo nusprendęs atlyginti pareiškėjui pusę turto vertinimo išlaidų. Papildomai buvo išmokėta bendra 269,07 Eur draudimo išmoka.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Ginčų taisyklės) 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą, Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl draudimo išmokos dydžio ir turto vertintojos samdymo išlaidų atlyginimo.

Siekiant išspręsti pareiškėjo ir draudiko ginčą, būtina: 1) įvertinti, ar draudikas pagrįstai atsisakė vertinti automobilio multimedijos apgadinimus; 2) nustatyti, ar draudimo išmoka buvo apskaičiuota laikantis TPVCAPDĮ ir Taisyklėse nustatytų reikalavimų; 3) įvertinti, ar draudikui kilo pareiga atlyginti turto vertintojos samdymo išlaidas.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas reguliuojamas TPVCAPDĮ ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų (Taisyklių ir kt.) nuostatomis.

TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad draudžiamasis eismo įvykis – eismo įvykis, kuriam įvykus, pagal šį įstatymą turi būti išmokama draudimo išmoka. Pastaroji, TPVCAPDĮ 2 straipsnio 2 dalyje, apibrėžiama kaip draudiko ar Lietuvos Respublikos transporto priemonių

draudikų biuro (toliau – Biuras) ar kito subjekto mokama nukentėjusiam trečiajam asmeniui pinigų suma arba kita teisės aktuose nustatyta ir sutarta žalos nukentėjusiam trečiajam asmeniui atlyginimo forma, skirta draudžiamąjį įvykio žalai nukentėjusiam trečiajam asmeniui, jo turtui ir (ar) neturtinei draudžiamąjį įvykio žalai atlyginti.

Pagal TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per eismo įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (ar) neturtinė žala arba žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio padarinys.

Atsižvelgiant į kilusio ginčo aplinkybes, pažymėtina, kad žalos, padarytos eismo įvykio metu ar atsiradusios vėliau kaip eismo įvykio padarinys, administravimą ir draudimo išmokos mokėjimą reglamentuojančių Taisyklių 4 punkte įtvirtinta, jog žala nustatoma vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, TPVCAPDĮ, Taisyklėmis ir kitų teisės aktų nuostatomis, reglamentuojančiomis padarytos žalos dydžio nustatymą, atsakingo draudiko – draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Biuro įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų) ataskaitas ar išvadas dėl žalos, kitų Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos turtui dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas arba, TPVCAPDĮ 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertinimo ataskaitomis, dokumentais, kuriais įrodomos padarytos žalos aplinkybės, faktas ir dydis, nuotraukomis, vaizdo įrašais. Šią nuostatą atkartoja ir Taisyklių 13 punktas, kuriame, be kita ko, detalizuota, kad galima vadovautis ir remonto paslaugų teikėjo pateiktais turto remonto išlaidų skaičiavimais, remonto sąmatomis ar kitais remonto išlaidų pagrindimo dokumentais, taip pat atsižvelgdamas į nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį pagrindžiančius dokumentus.

Pagal Taisyklių 15 punktą, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas turto vertei iki eismo įvykio atkurti. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinios remonto išlaidos (be PVM) sugadinto turto rinkos vertei iki eismo įvykio atkurti, kurias sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų detalių ir (ar) dalių vertė (sumažinant išlaidas keičiamų detalių ir (ar) dalių nusidėvėjimo vertę), dažymo medžiagų vertė, taip pat sugadinto turto transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos papildomos išlaidos. Būtinios remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius remonto darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais, nustatytais specializuotose remonto išlaidų apskaičiavimo programose. Sugadinto turto sugadintos detalės ir (ar) dalys gali būti remontuojamos, jeigu atlikus remontą jos atitiks techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo pasirenka sugadinto turto sugadintas detales ir (ar) dalis, kurios gali būti suremontuotos (atlikus remontą atitiks techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus), pakeisti naujomis, atsakingas draudikas ar Biuras atlygina būtinąsias remonto išlaidas, kuriomis šiuo atveju laikomos remontuotinos detalės ir (ar) dalies remonto išlaidos. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo sugadintą transporto priemonę remontuoja pas draudiko ar Biuro rekomenduotą remonto paslaugų teikėją arba pasirinktą remonto paslaugų teikėją, kuriam draudikas ar Biuras raštu pritarė, keičiamų sugadintų detalių ir (ar) dalių nusidėvėjimas neskaičiuojamas, jeigu nėra galimybių jų suremontuoti, kad atlikus remontą sugadintos detalės ir (ar) dalys atitiktų techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus, ir nėra galimybių remontui naudoti dėvėtų ar neoriginalių detalių ir (ar) dalių, atitinkančių techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus.

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumą, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo. Nukentėjusio trečiojo asmens pageidavimu draudikas ar Biuras išmoką perveda tiesiogiai nukentėjusio trečiojo asmens pasirinktai turtą remontuojančiai įmonei. Žala asmeniui jo pasirinkimu gali būti atlyginama mokant periodines išmokas arba visos žalos dydžio vienkartinę išmoką.

Kartu pažymėtina tai, kad draudimo išmokos mokėjimas transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo atveju yra susijęs su apdraustos transporto priemonės valdytojų civiline atsakomybe, todėl, apskaičiuodamas draudimo išmoką, draudikas turi laikytis Civilinio kodekso 6.251 straipsnyje įtvirtinto visiško nuostolių atlyginimo

principo. Žalos atlyginimu turi būti siekiama grąžinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį. Teisingas žalos atlyginimas reiškia tai, kad sprendžiant ginčą dėl žalos atlyginimo, turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis, nes, nustatius mažesnę už tikruosius nuostolius žalos dydį, būtų iš dalies neapgintos nukentėjusio asmens teisės, o kai nustatomas žalos dydis viršija tikruosius nuostolius, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėja skolininko sąskaita.² Viena vertus, tai reiškia, kad draudimo išmokos turi užtekti dėl eismo įvykio atsiradusių automobilio ar kito turto apgadinimų remonto būtinosioms išlaidoms padengti (pritaikius išskaitas dėl nusidėvėjimo ir kt.). Kita vertus, draudimo išmoka negali būti didesnė nei išlaidos, objektyviai reikalingos nukentėjusio asmens turto vertei, buvusiai iki draudžiamąjo įvykio, atkurti.

Vertintinų ginčo aplinkybių kontekste taip pat atkreiptinas dėmesys į kasacinio teismo išaiškinimą, kad, kai ginčas yra susijęs su atlygintinos žalos (nuostolių) dydžiu ir nėra susijęs nei su atsisakymu mokėti draudimo išmoką, nei su draudimo išmokos sumažinimo atvejais, nagrinėjant ginčą taikytina bendroji įrodinėjimo naštos taisyklė – šalis turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti.³

Vadovaujantis nurodyta kasacinio teismo praktika, taip pat Ginčų taisyklių 44 punktu, kuriame nustatyta, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi principo, darytina išvada, kad pareiškėjas turi pateikti duomenis, kurių pagrindu būtų galima teigti, kad jo patirtos žalos dydį (būtinąsias remonto išlaidas) geriau atspindi Vertinimo ataskaita, o draudikas – priešingai – turi pagrįsti, kad duomenys, kuriais jis vadovavosi, apskaičiuodamas draudimo išmoką, yra objektyvūs, jais remiantis apskaičiuota draudimo išmoka atitinka teisės aktų reikalavimus ir yra pakankama.

Iš pateiktų duomenų matyti, kad šalių ginčas dėl draudimo išmokos dydžio yra susijęs ne tik su skirtinga draudiko ir pareiškėjo pateiktais dokumentais grindžiama remontui reikalingų dalių kaina – draudikas taip pat atsisakė pareiškėjui mokėti draudimo išmoką, atlyginančią automobilio multimedijos įrenginio būtinąsias remonto išlaidas. Pareiškėjas mano, kad toks draudiko sprendimas yra nemotyvuotas. Todėl, sprendžiant šalių ginčą dėl draudimo išmokos dydžio, visų pirma, būtina nustatyti, ar bylos duomenys patvirtina multimedijos įrenginio apgadinimo per ginčo įvykį faktą ir ar draudikas turi pareigą atlyginti įrenginio remonto išlaidas.

1. Dėl multimedijos apgadinimo ryšio su draudžiamuoju įvykiu

Kaip minėta, pareiškėjas teigė, kad draudikas, nemotyvuodamas tokio sprendimo, nesutiko atlyginti žalos, susijusios su multimedijos įrenginiu. Draudikas, savo ruožtu, teigė, kad nebuvo nustatyta tokiems įvykiams būdingų mechaninių multimedijos įrenginio pažeidimų, todėl multimedijos apgadinimas negali būti siejamas su įvykiu. Lietuvos banko vertinimu, byloje pateikti duomenys neleidžia multimedijos defekto objektyviai susieti su eismo įvykiu.

Visų pirma pažymėtina, kad iš byloje pateiktos eismo įvykio deklaracijos matyti, kad laukeliuose Nr. 11, kuriuose turi būti nurodomi matomi transporto priemonės sugadinimai, nėra pateiktos jokios informacijos, tik pareiškėjo automobilio informacijos laukelyje Nr. 10 „Rodykle nurodykite pradinio smūgio į B tr. priemonę vietą“ pažymėta, kad kitas automobilis kontaktavo su pareiškėjo automobilio priekiniu kairiu kampu. Taigi, vairuotojų užpildytoje eismo įvykio deklaracijoje pareiškėjo automobilį vairavęs asmuo nenurodė informacijos apie apgadinimus (įskaitant multimedijos apgadinimą), nors to reikalauja teisės aktai (TPVCAPDĮ 12 straipsnio 1 dalies 2 punktas).

Remiantis turima informacija, ekrane fiksuotas vaizdo defektas – tamsios spalvos apskritimo formos dėmė, tačiau nėra matomų jokių išorinių fizinių multimedijos ekrano apgadinimų. Aplink multimediją taip pat nėra fiksuotų mechaninio pobūdžio pažeidimų, galėjusių atsirasti, pareiškėjo teigimu, susidūrimo metu iš laikiklio iškritus telefonui.

Draudikas Lietuvos bankui taip pat paaiškino, kad jo darbuotojams yra žinoma, jog panašaus pobūdžio defektai – tamsūs apskritimai, BMW gamintojo automobiliuose pasitaiko dažnai ir dažniausiai nėra susiję su mechaniniu poveikiu. Draudikas taip pat pateikė viešai prieinamus Google paieškos sistemos duomenis, iš kurių matyti, kad panašaus pobūdžio apgadinimai įvardijami kaip atsiradę nežinia kodėl, netikėtai, dažnai indikuoja LCD ekrano problemas, įskaitant dėl gamyklinių defektų, „užstrigusią“ ar „mirusią pikselių“.

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018).

Draudikas, be kita ko, pateikė draudiko eksperto, įtraukto į Lietuvos Respublikos teismo ekspertų sąrašą (ekspertizės sritys – eismo įvykio ekspertizė, vaizdų ekspertizė) parengtą Eksperto pažymą (toliau – Pažyma). Pažymoje teigiama, kad draudikui pateiktoje nuotraukoje matoma, kad ekrano dešinėje pusėje, arčiau dešinio krašto ir maždaug per vidurį aukščio atžvilgiu, yra defektas – taisyklingo apskritimo formos ekrano srityje neatvaizduojamas vaizdas, apskritime ekranas vienspalvis – juodos (tamsiai pilkos) spalvos. Pasak eksperto, multimedijos ekranas (išorinis ekrano sluoksnis) jokių mechaninių pažeidimų (įbrėžimų, aiškių įskilimų) neturi, matricos pažeidimų požymių taip pat nėra.

Toks ekrano defektas, įvertinus jo pobūdį, lokalizaciją ir eismo įvykio mechanizmą, pasak eksperto, neturi techninio pagrindo būti laikomas tiesiogine deklaruoto įvykio pasekme ir yra sietinas ne su vienmomenčiu smūginiu išoriniu mechaniniu kito pašalinio objekto poveikiu į ekrano paviršių (pavyzdžiui, iš inercijos į ekraną atsitrenkusiu telefonu ar telefono laikikliu), bet yra savaiminis ir sietinas su ilgalaikio natūralaus ekrano eksploatavimo pasekme, terminiu poveikiu ir (ar) ekrano sudėtinių komponentų broku.

Ekspertas taip pat nurodė, kad, įvertinus automobilį susidūrimo mechanizmą ir pareiškėjo nurodytą telefono laikiklio tvirtinimo vietą (iš kurio iškritęs telefonas, kaip teigiama, krisdamas sugadino multimediją), laikiklio tvirtinimo būdą grotelėse, sugadinimą bei kitas aplinkybes, techniniu požiūriu neįtikėtina, kad automobilį susidūrimo metu galėjo įvykti kontaktas tarp telefono, laikiklio ir multimedijos ekrano, esančio dešiniau, giliau ir virš nurodomos tvirtinimo vietos. Taigi, tinkamą kompetenciją turinčio draudiko eksperto vertinimu, multimedijos ekrano defektas ne tik negalėjo atsirasti per eismo įvykį, bet ir neturi mechaninio išorinio poveikio požymių.

Tai, kad Vertinimo ataskaitoje multimedijos keitimas įskaičiuotas į remonto kainą, taip pat savaime nėra objektyvus duomuo, pagrindžiantis tokio remonto poreikio sąsajas su eismo įvykiu, nes turto vertintojai nevertina automobilio apgadinimų ir nutikusio eismo įvykio tarpusavio ryšio, tik užfiksuoja automobilio defektus ir apskaičiuoja jų remonto sąnaudas.

Įvertinus pirmiau aptartų aplinkybių visumą (multimedijos apgadinimas nebuvo nurodytas eismo įvykio deklaracijoje, nėra išorinio fizinio poveikio požymių, gedimas būdingas vidiniams gedimams, apgadinimas nebūtų galėjęs atsirasti esant susiklosčiusiam eismo įvykio mechanizmui ir kt., darytina pakankamai pagrįsta išvada, jog nėra objektyvaus pagrindo multimedijos įrenginio defektą laikyti eismo įvykio žala, t. y. padaryta per draudžiamąjį įvykį arba atsiradusia vėliau kaip jo pasekmė (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalis).

Draudikas neturi pareigos mokėti draudimo išmoką už žalą, nesusijusią su eismo įvykiu, už kurio metu padarytą žalą atsakingu pripažįstamas pas draudiką civilinę atsakomybę apdraudęs transporto priemonės valdytojas, todėl draudiko sprendimas atsisakyti atlyginti multimedijos remonto išlaidas yra pagrįstas.

2. Dėl draudimo išmokos dydžio

Įvertinus ginčo šalių pateiktus paaiškinimus ir dokumentus, kuriais jie grindžiami, nustatyta, kad, pareiškėjo vertinimu, Vertinimo ataskaita atspindi objektyvias automobilio remonto išlaidas ir todėl draudimo išmoka turėtų būti apskaičiuota vadovaujantis Vertinimo ataskaita. Tačiau, remiantis teisės aktais ir civilinio pobūdžio ginčų dėl TPVCAPDĮ pagrindu mokamų draudimo išmokų dydžio vertinimo praktika, šis pareiškėjo reikalavimas nėra pagrįstas.

Sprendžiant dėl objektyvaus draudimo išmokos dydžio toliau nevertinama Vertinimo ataskaitoje pateiktos sąmatos dalis, susijusi su multimedijos įrenginio remontu (nustačius, kad nėra pagrindo jo sieti su draudžiamuoju įvykiu) ir susijusi su likusių remonto darbų valandiniais įkainiais (nes galutinė draudimo išmoka išmokėta remiantis Vertinimo ataskaitoje nurodytais valandiniais įkainiais). Taigi, skirtumas tarp Vertinimo ataskaitoje nustatytos remonto kainos ir draudiko nustatytos remonto kainos iš esmės slypi tik remontui reikalingų dalių įkainiuose – Vertinimo ataskaitoje nurodytos gerokai didesnės tų pačių dalių kainos nei draudiko parengtoje remonto sąmatoje.

Pažymėtina, kad Vertinimo ataskaita, neginčijant joje nurodytų duomenų teisingumo, yra vienas iš (bet ne vienintelis) žalos dydį padedančių nustatyti įrodymų, kuris turėtų būti vertinamas, atsižvelgiant į visų turimų – taigi, tiek draudiko, tiek pareiškėjo pateiktų – įrodymų visumą. Nei TPVCAPDĮ, nei Taisyklės nenumato draudiko pareigos vadovautis išimtinai nepriklausomų turto vertintojų parengtomis vertinimo ataskaitomis, todėl Vertinimo ataskaitos buvimas savaime nesuteikia pagrindo ją laikyti turinčia aukštesnę už kitus nuostolių dydį

pagrindžiančius dokumentus įrodomąją vertę turinčiu įrodymu. Ji nepaneigia kitų nuostolių dydį pagrindžiančių įrodymų, nes, kaip minėta, yra tik viena iš įrodinėjimo priemonių, kuri vertinama kartu su kitais įrodymais pagal bendrąsias įrodymų vertinimo taisykles. Atsižvelgdamas į tai, Lietuvos bankas kompleksiskai vertina visus ginčo šalių pateiktus įrodymus, susijusius su draudžiamąjo įvykio metu patirtą žalą atlyginančios draudimo išmokos dydžiu.

Kaip ne kartą minėta, privalomąjį draudimą reglamentuojantys teisės aktai numato draudimo išmokos apskaičiavimą pagal būtinųjų remonto išlaidų, pagrįstų vidutiniais įkainiais, kriterijus. Tai reiškia, kad teisės aktuose nustatytas ne bet kokių remonto išlaidų, o būtinųjų remonto išlaidų atlyginimo principas. Šie kriterijai papildomai grindžiami ir Civiliniame kodekse įtvirtintais sutarčių ir prievolių ekonomišką vykdymo, taip pat teisingo žalos atlyginimo principais. Svarbu paminėti ir tai, kad Lietuvos banko formuojamoje ginčų nagrinėjimo ne teismo tvarka praktikoje ir teismų praktikoje akcentuojama, kad draudimo išmokos apskaičiavimas kiekvienu konkrečiu atveju turėtų būti individualus. Nedraudžiamas net ir būtinųjų remonto išlaidų nustatymas, atsižvelgiant į naudotų originalių ar naujų neoriginalių dalių ir (ar) detalių kainas, jeigu taip atkuriami jų prieš įvykį buvusi vertė ir užtikrinami automobilio saugos reikalavimai. Ekonomiškumas yra svarbus kriterijus, apskaičiuojant draudimo išmoką, nes teisės aktai numato būtinų išlaidų, grindžiamų vidutiniais įkainiais, atlyginimą, o ne draudimo išmokos apskaičiavimą pagal kuo didesnius įmanomus įkainius.

Šiuo atveju būtinąsios remonto išlaidos ir draudimo išmoka, ginčo šalims neprieštaraujant, buvo apskaičiuotos pagal naujų originalių dalių kainas. Iš bylos duomenų galima daryti pagrįstą prielaidą, kad būtent ši būtinųjų remonto išlaidų apskaičiavimo būdą (vertinant naujų originalių dalių kainas) pareiškėjas ir laikė tinkamu, tačiau jo netenkino tai, jog draudiko nurodytos kainos yra mažesnės, nei nurodytos Vertinimo ataskaitoje.

Draudikas remonto sąmatoje, kuria vadovaudamasis apskaičiavo draudimo išmoką, numatė iš esmės tas pačias remontui reikalingas dalis. Jų kainas, kaip ir turto vertintoja, jis apskaičiavo atsižvelgdamas į naujų ir originalių analogiškų dalių kainas, įvertinęs keičiamų dalių nusidėvėjimą. Draudikas taip pat pritaikė 23,21 proc. išskaitą dėl nusidėvėjimo, kuri yra šiek tiek mažesnė, nei pritaikyta Vertinimo ataskaitoje (23,35 proc.). Iš pateiktų duomenų taip pat matyti, kad draudikas papildomai įtraukė dalių, kurios nėra nurodytos Vertinimo ataskaitoje (priekinį dešinės pusės stabdžių aušinimo oro kanalą, dešinės pusės radiatoriaus aušinimo oro kanalą, dešinės pusės žibinto valdymo modulį), taip pat vietoje Vertinimo ataskaitoje numatytos kairės pusės arkos apdailos buvo įtraukta dešinės pusės arkos apdaila.⁴

Iš bylos duomenų taip pat matyti, kad draudiko parengtoje sąmatoje, remiantis UAB „Smartlinė“ taikomais įkainiais, nurodytos dalių kainos yra gerokai mažesnės, nei nurodytos Vertinimo ataskaitoje. Pavyzdžiui, Vertinimo ataskaitoje numatyta 1 741,32 Eur žibinto, 850,02 Eur variklio gaubto ir 524,30 Eur priekinio buferio apvalkalo kaina, tačiau, draudiko sąmatos duomenimis, tas pačias dalis iš tiekėjo galima įsigyti atitinkamai už 1 170,51 Eur, 636,64 Eur ir 363,92 Eur, taigi, daug pigiau.

Iš viešai prieinamų duomenų matyti, kad minėta bendrovė automobilių dalių prekybos rinkoje veikia ne vienus metus, prekiauja įvairių automobilių markių dalimis, bendradarbiauja tiesiogiai su dalių gamintojais, abejoti bendrovės teikiamų paslaugų kokybe ar manyti, kad tiekiamos dalys yra nekokybiškos ar neoriginalios, šiuo atveju nėra pagrindo. Turimi duomenys patvirtina, kad draudiko parinktos kainos yra tų pačių dalių, kurios nurodytos Vertinimo ataskaitoje pateiktoje sąmatoje (sutampa jų kodai). Duomenų, kad draudiko pasirinktos bendrovės tiekiamos dalys kuo nors skiriasi ir kad Vertinimo ataskaitoje nurodytos dalys yra tinkamos pareiškėjo automobilio vertei atkurti ir saugos savybėms užtikrinti, o UAB „Smartlinė“ siūlomos dalys yra netinkamos, nenustatyta.

Atsižvelgiant į Taisyklėse nustatytą būtinųjų išlaidų apskaičiavimo tvarką, remiantis vidutiniais įkainiais ir prievolių bei sutarčių ekonomišką vykdymo principu (Civilinio kodekso 6.38 straipsnio 1 dalis ir 6.200 straipsnio 3 dalis), taip pat įvertinus tai, kad draudikas pagrindė, jog yra realios galimybės analogiškas originalias dalis rinkoje įsigyti daug pigiau, nei nurodyta Vertinimo ataskaitoje, konstatuotina, kad draudiko atliktos Vertinimo ataskaitoje pateiktų dalių kainų korekcijos, vadovaujantis dalių tiekėjos UAB „Smartlinė“ taikomomis kainomis, yra pagrįstos.

Papildomai pažymėtina, kad pareiškėjo kreipimesi buvo keliamas reikalavimas išmokėti

⁴ Remiantis bylos duomenimis, kairė automobilio pusė įvykio metu nebuvo apgadinta.

papildomą išmoką, apskaičiuotą pagal jau išmokėtos draudimo išmokos ir Vertinimo ataskaitoje nurodytos remonto kainos skirtumą, įskaitant PVM. Vadovaujantis Taisyklių 15 punktu, jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtiniosios remonto išlaidos be PVM. Byloje nėra duomenų, kad automobilis būtų faktiškai suremontuotas arba realiai įsigytos remontui reikalingos dalys, todėl pareiškėjo reikalavimas, susijęs su draudimo išmoka, atlyginančią su PVM apskaičiuotą remonto kainą, taip pat nepagrįstas.

Remiantis nustatytų aplinkybių visuma, nėra pagrindo teigti, kad draudiko apskaičiuotos būtiniosios automobilio remonto išlaidos (atitinkamai ir draudimo išmoka) neatitinka TPVCAPDĮ ir Taisyklėse nustatytų konkrečių žalos ir draudimo išmokos apskaičiavimo taisyklių ar kad draudiko apskaičiuotos draudimo išmokos nepakanka pareiškėjo žalai atlyginti. Atvirkščiai, konstatuotina, kad draudiko pritaikytas automobilio remonto išlaidų apskaičiavimo metodas geriau atitinka teismų praktikoje įtvirtintą teisingo žalos atlyginimo principą ir Civiliniame kodekse įtvirtintus reikalavimus sutartis bei prievolės vykdyti kuo ekonomiškiau būtu. Todėl pareiškėjo reikalavimai, susiję su draudimo išmokos dydžiu, laikytini nepagrįstais.

3. Dėl turto vertinimo išlaidų atlyginimo

Pareiškėjas prašė įpareigoti draudiką atlyginti 266,20 Eur turto vertinimo išlaidų. Draudikas sutiko atlyginti pusę šių išlaidų, o reikalavimą atlyginti visas išlaidas prašė atmesti.

Vadovaujantis TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalimi, nukentėjęs trečiasis asmuo turi teisę savo iniciatyva ir savo lėšomis kreiptis į ekspertus dėl padarytos žalos dydžio nustatymo. Tuo tarpu, kai atsakingas draudikas ar Biuras per šio straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą neatvyksta apžiūrėti apgadinto turto ir (arba) neatlieka apžiūros nuotoliniu būdu, kaip tai numatyta šio straipsnio 2 dalyje, nukentėjęs trečiasis asmuo turi teisę įsigyti turto vertinimo paslaugas, kad būtų nustatytas turtui padarytos žalos dydis. Tokiu atveju atsakingas draudikas ar Biuras privalo atlyginti rinkos kainas atitinkančias nukentėjusio trečiojo asmens turėtas turto vertinimo paslaugų išlaidas.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad atsakingas draudikas ar Biuras nedelsdamas, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo nukentėjusio trečiojo asmens rašytinio pranešimo apie eismo įvykį gavimo dienos, privalo apžiūrėti sugadintą ar sunaikintą turtą ir atlikti kitus nurodytus veiksmus. Sugadinto ar sunaikinto turto apžiūros procedūra gali būti vykdoma ir nuotoliniu būdu pagal pateiktus turto sugadinimą ar sunaikinimą įrodančius dokumentus, nuotraukas ir (arba) vaizdo įrašus, jeigu tai pakankama, kad būtų tinkamai užfiksuotas padarytas turto sugadinimas ar sunaikinimas. Tokiu atveju žalos dydis nustatomas vadovaujantis pateiktais dokumentais, nuotraukomis ir (arba) vaizdo įrašais.

Nagrinėjamu atveju TPVCAPDĮ 15 straipsnio 2 dalyje nurodytų terminų pažeidimų nenustatyta. Iš bylos duomenų matyti, kad teisės aktų nustatytais terminais buvo atlikta nuotolinė automobilio apžiūra pagal pareiškėjo pateiktas apgadinimų nuotraukas. Pats pareiškėjas pretenzijų dėl pasirinkto apžiūros būdo nereiškė, apžiūrėti automobilį gyvai draudiko nereikalavo. Todėl draudikui nekilo pagrindas padengti turto vertinimo išlaidas remiantis TPVCAPDĮ 15 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų turto apžiūros terminų nesilaikymu.

Kita vertus, vadovaujantis prievolių vykdymo principais, Lietuvos banko nuomone, TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalies nuostatos nereiškia, kad draudiko pareiga atlyginti nepriklausomo turto vertintojo samdymo išlaidas gali kilti besąlygiškai tik vieninteliu atveju - per nustatytą terminą neapžiūrėjus sugadinto turto. Laikytina, kad nepriklausomo turto vertintojo samdymo išlaidos nukentėjusiam trečiajam asmeniui turi būti atlyginamos ir tuomet, kai išlaidas nukentėjęs asmuo patiria įrodinėdamas žalos dydį, o draudikas, vadovaudamasis pateiktomis ekspertų išvadomis, perskaičiuoja draudimo išmoką ar pakeičia savo sprendimo pagrindą.

Kitoks TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos nuostatos aiškinimas tam tikrais atvejais sudarytų sąlygas iškreipti transporto priemonių civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sistemos funkcionavimo pagrindus ir principus: galėtų susidaryti situacija, kai TPVCAPDĮ numatyta nukentėjusio trečiojo asmens teisė savo iniciatyva ir lėšomis papildomai kreiptis į ekspertus dėl padarytos žalos dydžio nustatymo virstų esmine teisingo nuostolių nustatymo sąlyga ir iš esmės eliminuotų draudiko atsakomybę už tinkamą savo prievolių vykdymą.

Kaip matyti iš pateiktų duomenų, pareiškėjas, ginčydamas draudimo išmokos dydį, kreipėsi į turto vertintoją, kuri parengė Vertinimo ataskaitą. Draudikas, perskaičiuodamas draudimo išmoką, rėmėsi joje nurodytu remonto darbų įkainiu, taip pat, atsižvelgdamas į

Vertinimo ataskaitoje nurodytus duomenis, pakoregavo remonto darbų apimtį. Taigi, nors draudikas, kaip nustatyta šiame sprendime, pagrįstai besąlygiškai nesivadovavo Vertinimo ataskaitoje pateiktais remonto išlaidų skaičiavimais ir atliko objektyviais duomenimis pagrįstas dalių kainų korekcijas, tačiau Vertinimo ataskaita prisidėjo prie teisingos draudimo išmokos apskaičiavimo.

Atsižvelgiant į pirmiau nurodytas aplinkybes, susijusias su Vertinimo ataskaitos rengimo aplinkybėmis ir jos reikšme galutiniam draudiko sprendimui, bei remiantis protingumo, teisingumo, sąžiningumo principais, siekiant užtikrinti šalių teisių bei teisėtų interesų pusiausvyrą, darytina išvada, kad pagrįstu ir teisėtu turėtų būti laikomas pareiškėjo lūkestis dėl pusės turto vertintojos samdymo išlaidų atlyginimo.

Kadangi draudikas šią išlaidų dalį (133,10 Eur) ginčo nagrinėjimo metu pareiškėjui atlygino, reikalavimas dėl likusių turto vertinimo išlaidų atlyginimo laikytinas nepagrįstu.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Teisėkūros skyriaus vadovė,
pavaduojanti direktorių

Kristina Sačilkienė